

וי אלול תשע"ח **פרשת "שופטים"** כניסת השבת-19:00 צאת השבת-20:00 **חצות היום: 12:43** גיליון מס' 721

פרשת שופטים

אחד הנושאים המרכזיים בפרשתנו הוא פרשת המלך. בפרשה זו מתארת התורה את דרך ההתנהגות המצופה ממלך ישראל, ובעיקר מה מצופה ממנו לא לעשות: לא להרבות נשים, לא להרבות סוסים (מעבר למה שדרוש), ולא להרבות לעצמו כסף וזהב. לשלושה איסורים אלו ניתן לתת טעמים שונים:

לא ירבה נשים – שלא ישקע בתאוותיו, ויהיה פנוי לניהול ענייני הממלכה ולעבודת בוראו.

לא ירבה לו סוסים – כדי שלא ישיב את העם למצרים, שהיתה יצואנית הסוסים הגדולה.

לא ירבה לו כסף וזהב – כדי למנוע שחיתות בשלטון ומעילה בכספי ציבור, שסופם בהידרדרות מוסרית כללית.

אחרי שלושה איסורים אלו, מוסיפה התורה מצוות עשה אחת על המלך: עליו לכתוב לעצמו ספר תורה פרטי, נוסף על הספר שמונח בבית גנזיו. ספר זה צריך להיות עמו בכל מקום: כשמסייר בממלכתו, מיסב לאכול, דן את העם, ובעצם כל הזמן. בספר זה המלך אמור להיות קורא כל ימי חייו ללא הפסקה, להגות בו יומם ולילה. הטעם למצווה זו מבואר בפסוקים עצמם: "למען ילמד ליראה את ה'", ו"לבלתי רום לבבו מאחיו". מצווה זו נועדה לשבר את הגאווה שיש למלך מעצם תפקידו, ולהזכיר לו שהוא איננו נעלה מפשוטי העם מצד עצמו, הוא בסך הכל פקיד בכיר. בגמרא במסכת ברכות כתוב גם שהמלך היה מתפלל את כל תפילת עמידה בהשתחויה (בעוד אנו משתחוים רק בברכת אבות ובברכת ההודאה), וגם זאת כדי לשבר את גאוותו.

התורה ירדה לסוף דעתו של אדם, ויודעת שעם שררה ותפקיד בכיר באים גם כבוד, והכבוד מעביר את האנשים על דתם ועל דעתם וגורם להם לזלזל בכפופים להם וגם ב-ה'. לכן היא מצווה על המלך לכתוב לעצמו ספר תורה וללכת איתו לכל מקום. לאור זאת ניתן לפרש גם את איסור הרביית הכסף והזהב, שלא יבנה לעצמו בית גדול ומפואר, וכן את איסור הרביית הסוסים, שלא ירבה לו גיוני מלכות לכבוד עצמו.

על המלך לזכור שהכבוד המוענק לו מגיע רק מצד תפקידו, ניהול הממלכה, ולא מצד עצמו. ומזה נוכל ללמוד גם אנחנו: ה' חנן כל אחד מאיתנו בכישרונות, משאבים, חיים ואיכויות. עלינו לזכור שדברים אלו ניתנו לנו רק בשביל להשתמש בהם להרבות טוב ואור ה' בעולם, ולא בשביל עצמנו. כולנו צריכים לזכור את מה שנאמר למלך: "לבלתי רום לבבו מאחיו", ו"למען ילמד ליראה את ה'". זוהי, למעשה, מידת הענווה: לא להתכחש למעלות שלנו, אלא להיות מודעים למי שנתן לנו אותם ולמטרה שלמה ניתנו לנו – הם ניתנו לנו מאת ה', בשביל להפיץ טוב עולם. שנזכה כולנו להצטיין במידת הענווה, ולהפיץ טוב בעולם.

מרדכי דוד ירט, כולל עולמות, שוהם.

חידון א' ב' לפרשת שופטים.

- בפרשתנו מופיעה הפרשה הבאה.
- ל. מחלקיה הפנימיים של הבהמה
- מ. מקרב אחיך.
- נ. לשם חורידו זקני העיר את העגלה
- ס. בהמה שלמלך אסור להרבות בה.
- ע. אם הוא למאכל אסור להשחיתו.
- פ. משבעת העממים בפרשה.
- צ. אותו צריך לרדוף.
- ק. להטות
- ר. נס לעיר מקלט
- ש. צריך לתת אותם בשערים.
- ת. כינוי לעבודה זרה.

**בהצלחה!
זיוה מונסונגו**

- אסורה בנטיעה.
- חונכים אותו
- ידיד עץ עבה שבראשה להב מתכת חד וכבד.
- עליו נאמר שהוא 'נקי'.
- ה. השלימו: "כי ____ עץ השדה..."
- מ. מהפטר: "____ כל אפסי ארץ את ישועת אלוקינו.."
- למלך אסור להרבות בו מאוד!
- ח. לפי רש"י: מערף חיות למקום אחד נקרא?
- ט. כך מכונים הילדים
- י. בכל חודש אותו מברכים.

פתח לנו שער

ערב נשים שכולו אהבה לקראת יום הכיפורים

הרבנית יסירה מזרחי
שיחה בנושא **סולחת היוצרות**

לאה שבת ודין דין אביב
בשירה הפותחת את הלב והנשמה

יום רביעי | ג' תשרי | 12.9.18 | 21:00
מרכז אמנויות הבמה שוהם

כרטיסים במחיר 25 ₪
בקופת המרכז 03-9724700
ובאתר חמש: www.hamesh.co.il

חברי קהילת שוהם, שולחים תנחומים
לתמי גרינברג ומשפחתה,
עם הסתלקותו של **אלון ז"ל.**
"מן השמים תנוחמו"

במלאת 7 שנים לנפילתו של בנינו היקר
סג"מ אחיעז משה רובנר ז"ל
תתקיים אזכרה אי"ה ביום ראשון ח' אלול (19/8/2018)
בשעה 18:00:
נעלה לקברו בחלקה הצבאית בסגולה, פתח תקוה

בשעה 20:00:
ערב לזכרו בביכני"ס "שמחת משה" (רח' הירדן, שוהם)
- ד"ר מאור פריד, מייסד ומנהל "ללמוד להצליח"
"ללמוד להצליח" תכנית מצוינות לבני נוער בסיכון

שיעור לע"נ יתקיים בשבת פרשת שופטים, ז' אלול בבכני"ס
"שמחת משה" מיד בסיום התפילה ע"י הרב סתיו
משפחת צימט-רובנר

לחברי הקהילה,

קהילתנו עוברת בימים אלה של תחילת חודש אלול אירועים קשים, טלטלה עזה. שניים מטובי חברינו, יצחק שטרנברג ואלון גרינברג ז"ל הלכו מאתנו למנוחת עולמים.

יצחק נפרד מאתנו אחרי תהליך ארוך ומתמשך של ייסורים של מחלה קשה. ואילו אלון עלה בסערה השמימה מתוך מצולות ים, בפתאומיות בלתי נתפסת, בעיצומה של חופשה משפחתית באילת.

מטבע הדברים אנחנו שואלים את עצמנו, כיצד ולכן ממשיכים? חכמינו אומרים, אחד מבני החבורה שמת, תדאג החבורה כולה. הם לא שולחים אותנו לבדוק מה אחוז הנפטרים הסטטיסטי בקהילה בגודל דומה. הם גם לא מפנים אצבע מאשימה למישהו או למשהו. הם מעוררים אותנו לדבר המאפיין אותנו כבני אנוש, לדאגה, למחשבה ואולי לחשוב ביותר - להתבוננות.

מטבע הדברים, כל אחד יכול לנתב את מחשבותיו לכיוונים המדברים אל לבו. יש שיבקשו להעמיד דברים בפרופורציות נכונות, ולפתע הדברים בהם אנו עסוקים מדי יום מתגמדים לנוכח האסונות הללו. יש מי שירצה לראות את אפסות האדם וקוטנו מול המוחלטות האלוקית וכתוצאה מכך יסיק מסקנות. האחר, דווקא יבקש ללמוד על קצבת החיים המוגבלת שניתנה לנו וכמה עלינו לנצלה באופן המיטבי ביותר. וכן הלאה על זו הדרך.

יש הגיגים, מחשבות ומסקנות של אדם באופן פרטי, אולם יש גם חשבון והתבוננות קהילתיים. על מחשבה אחת כזו אני חושב בימים אלה ואותה אני מבקש לחלוק עם הצבור.

אחת התכונות המשותפות ליצחק ואלון הייתה האהבה הענקית שלהם לבני אדם. הכבוד והדאגה שהפגינו כלפי כל אחד היו לשם דבר.

אני זוכר את יצחק נאבק כאריה עבור כל ילד שיוכל להתקבל בישיבה או באולפנה שסירבו לקבל תלמידים בתירוצים שונים. והוא יכול היה להתיישב שעות מול משרד ראש הישיבה עד שיתרצה לקבל את התלמיד. אלון בסגנונו האציל והמיוחד היה מחפש לתת מקום לכל אורח או צעיר שהגיע לבית הכנסת. הוא ראה במאור הפנים כלפי כל אדם חלק אינטגרלי מזהותו האנושית והדתית.

בימים אלה עם הסתלקותם של חברינו אלו, נפער בנו חור גדול המחייב העצמה ותיקון. נרבה כולנו באהבת כל אדם. נחפש הדרך ליישב מחלוקות באופן מכבד כראוי לבריותיו של הקב"ה שנבראו בצלם אלוקים.

נהפוך את השבר הגדול למקור של צמיחה והתקדמות. נחפש נחמה בדברי ההפטרה "אנכי אנכי הוא מנחמכם", יודע הוא הקב"ה שאין לנו נחמה זולתי הוא, הבטחותיו, והתקוות שהוא נוסך בנו.

הרב דוד סתיו

